ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΡΙΤΗ 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1955

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ροῦσβελτ (Ἀκαδημίας) 60 — Τηλ. 613.859 | ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ | Περίοδος Β΄ — Ἀριθ. φύλλου 155 (250)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

Τώρα ποὺ ὁ θάνατος ἔκλεισε τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς τοῦ **Ἀλεξάνδρου Παπάγου** καὶ εἰσῆλθεν οὗτος εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς **Ἱστορίας**, δύναται καὶ ἡ παροῦσα στήλη νὰ γράψῃ λίγα λόγια διὰ τὴν πολιτικήν του καὶ ἰδιαίτερα τὴν ἐργατικήν.

Ὁ Ἀλέξανδρος Παπάγος, ποὺ ὡς στρατιωτικὸς ἔζησε κοντὰ στὰ παιδιὰ τῶν **Ἀγροτῶν**, τῶν **Ἐργατῶν** καὶ γενικὰ τῶν ἐργαζομένων, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἔννοιωσε καὶ νὰ πόνεσε ὡς ἄνθρωπος γιὰ τὴν ἐγκατάλειψι καὶ τὴν δυστυχία τῆς τάξεως αὐτῆς, ποὺ μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ χωρὶς ὑπολογισμοὺς προσέφερε πρώτη πάντοτε τὸ αἷμα της καὶ τὴν ζωήν της γιὰ τὴν πατρίδα. Ἴσως δέ, ἕνας λόγος ποὺ ἀπεφάσισε ν' ἀναμιχθῇ στὴν πολιτικὴν νὰ ἦταν καὶ ἡ φιλοδοξία του νὰ δγάλῃ τὴν τάξιν τῶν ἐργαζομένων γενικῶς, ἀπὸ τὴν δυστυχία καὶ τὴν ἐγκατάλειψι καὶ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς συμπολεμιστάς του αὐτούς, ὅτι δὲν λησμονεῖ αὐτὸς ὡς στρατιώτης τὴν συμβολήν των στοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν ἀνεξαρτησία τῆς πατρίδος.

Στρατιωτικὸς ὅμως αὐτός, εὐθὺς καὶ ἀπονήρευτος, δὲν ἀντελήφθη ὅτι ἐκεῖνοι ποὺ τὸν προωθοῦσαν στὴν πολιτική, ἦσαν κυρίως ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε ἠσθάνθησαν τὸν πόνο καὶ τὴν δυστυχία τῶν λαϊκῶν τάξεων, ἀλλὰ ἀντιθέτως ἔκαναν ὅ,τι μποροῦσαν γιὰ νὰ αὐξήσουν τὴν δυστυχία καὶ τὴν ἀπόγνωσι, ἀποθησαυρίζοντες ἀπὸ τὴν ἐργασία τῶν ἄλλων, τῶν καταφρονεμένων.

Καὶ ἐδῶ ἔπεσε στὴν παγίδα. **Τὸν** ἀγκάλιασαν οἱ **Ἠλιάσκοι** κλπ. χρυσοκάνθαροι καὶ ἔτσι ἀντί, ὡς ἐπεθύμει καὶ ἐφιλοδόξει, νὰ μαλακώσῃ τὴν δυστυχία τῶν ἐργατῶν, τῶν ὑπαλλήλων, τῶν συνταξιούχων, τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν μικροεπαγγελματιῶν, ἔγινε ἄθελά του ὁ φορεὺς μιᾶς πολιτικῆς καθαρῶς ἀντιδραστικῆς.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ὑπ' αὐτοῦ διακυβερνήσεως τῆς Χώρας κατηργήθησαν ὅλοι σχεδὸν οἱ μὲ πολλοὺς ἀγῶνες καὶ θυσίες ἀποκτηθέντες προστατευτικοὶ τῶν ἐργαζομένων **Νόμοι**, καὶ δὲν ὑπῆρξε κεκτημένο δικαίωμα, ποὺ νὰ μὴ ποδοπατήθηκε κατὰ τὸν σκαιότερο τρόπο.

Τὰ κτυπήματα τῆς ἀντεργατικῆς αὐτῆς πολιτικῆς, τῆς ἐμπνευομένης ἀπὸ τοὺς Ἠλιάσκους καὶ γενικὰ ἀπὸ τὴν πλουτοκρατία, ἰδιαιτέρως τὰ ἠσθάνθησαν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ὅλοι ἐνθυμούμεθα, ὅταν τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1953 οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατήρχοντο εἰς ἕνα ἱστορικὸν γιὰ τὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ τὴν ὕπαρξί τους ἀγῶνα, τὸ μήνυμα τοῦ Στρατάρχου ποὺ μᾶς ἐκάλει νὰ διακόψωμεν τὸν ἀγῶνα καὶ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν ἐργασίαν μας καὶ μᾶς ἠγγυᾶτο ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΣ ΑΥΤΟΣ, ὅτι οὐδὲν ἔχομεν νὰ πάθωμεν.

Καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, πιστεύσαντες στὸ μήνυμα τοῦ Στρατιώτου, διέκοψαν τὸν ἀγῶνα καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὴν ἐργασίαν των.

Τὸ τί ἐπηκολούθησε, ὅλοι μας τὸ γνωρίζουμε. Ἀλλεπάλληλα καὶ ἐξουθενωτικὰ πλήγματα κατεφέρθησαν κατὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ὅ,τι ἤθελε ὁ τοποθετηθεὶς Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἄνευ ἀντιστάσεως, ἐγίνετο Νόμος τοῦ Κράτους. Χίλιοι καὶ πλέον ὑπάλληλοι πετάχθηκαν στοὺς δρόμους, ἐξ αὐτῶν μάλιστα ἑκατὸν περίπου ἄνευ συντάξεως.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οὐδέποτε περιῆλθον εἰς γνῶσιν τοῦ Στρατάρχου τὰ ὅσα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν διεπράχθησαν καὶ ὅτι οἱ ἄνθρωποι, εἰς τοὺς ὁποίους οὗτος ἐνεπιστεύθη τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης τὸν ἐξηπάτησαν, παρουσιάζοντες τὰ γενόμενα ὡς γενόμενα μὲ ἀντικειμενικὰ κριτήρια καὶ ὡς ἀποβλέποντα εἰς τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ Τραπεζιτικοῦ συστήματος, ἐνῷ ταῦτα ἦσαν ἀποτέλεσμα τοῦ πάθους των κατὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τοῦ Προσωπικοῦ της.

Κατ' ἐπανάληψιν ὁ Σύλλογος ἐπεδίωξε νὰ ἔλθῃ εἰς προσωπικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Στρατάρχου, ἵνα τὸν καταστήσῃ ἐνήμερον τῶν διαπραττομένων, οὐδέποτε ὅμως τὸ κατώρθωσε, διότι οἱ περιστοιχίζοντες αὐτὸν εἶχαν σχηματίσει κλοιὸν ἀδιαπέραστον καὶ τοῦτο ἵνα μὴ λαμβάνῃ γνῶσιν ὁ ἔντιμος Στρατιώτης τῶν ἐπ' ὀνόματί του διαπραττομένων.

Παρὰ ταῦτα, οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, οἱ περισσότερον κτυπηθέντες, ἵστανται πρὸ τῆς σοροῦ του εὐλαβεῖς.

Η 28 Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ἡ ἐφετεινὴ ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἐνέχει διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος μίαν ὅλως ἰδιαιτέραν σημασίαν, διότι γεγονότα ὑψίστης σπουδαιότητος τῆς προσδίδουν μίαν ἰδιάζουσαν αἴγλην.

Δέκα πέντε ὁλόκληρα χρόνια συνεπληρώθησαν ἀπὸ τὴν μεγάλην καὶ ἱστορικὴν ἐκείνην ἡμέραν τοῦ θρυλικοῦ «Ὄχι» τῆς μικρᾶς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἰταμὸν τελεσίγραφον μιᾶς πανισχύρου καὶ σιδηροφράκτου αὐτοκρατορίας.

Ἀντλῶντας θάρρος ἀπὸ τὴν ἀκένωτη πηγὴ τῆς θυσίας, σύσσωμον τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀνελάμβανε διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν φωτεινὴν σκυτάλην τῶν προγόνων του διὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν θρυλικήν του διαδρομήν, τὸ ξεκίνημα τῆς ὁποίας πολὺ παλαιότερα εἶχε τραγουδήσει ὁ Ὅμηρος.

Μὲ ἀκαταμάχητα ὅπλα τὰ ἀκατάλυτα ἰδανικὰ τῆς ἐλευθερίας, τῆς θρησκείας καὶ τῆς οἰκογενείας ὁ μικρὸς Ἑλληνικὸς λαὸς μετεβάλετο εἰς ὁρμητικὴν καταιγίδα, ἐγένετο Τιτὰν καὶ κατεδείκνυε μὲ τὸν ἡμιθεϊκὸν ἡρωϊσμόν του εἰς τὴν κατάπληκτον ἀνθρωπότητα, τὴν θαυματουργὸν ὑπεροχὴν τῆς Ἰδέας ἔναντι τῆς φθαρτῆς καὶ ἀψύχου ὕλης.

Ἐνῷ ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ Εὐρώπη κατέκειτο εἰς σωροὺς ἐρειπίων καὶ ἐστέναζε ὑπὸ τὸ βαρὺ πέλμα τῆς κατοχῆς τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ, ἡ μικρὰ Ἑλλὰς ὥρθωσεν ὑπερήφανα τὸ ἀνάστημά της καὶ ἐτάχθη παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς ἀγωνιώσης Ἀγγλίας, ἡ ὁποία ἀπεγνωσμένως, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἐμάχετο ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας.

Χωρὶς καμμίαν ὑστερόβουλον σκέψιν, χωρὶς ὑπολογισμοὺς καὶ παζαρεύματα, ἡ Ἑλλὰς προσέφερε τὸ τιμημένο της αἷμα ὑπὲρ τῆς κοινῆς συμμαχικῆς ὑποθέσεως τοῦ ἐλευθέρου κόσμου.

Καὶ ἐπάνω εἰς τὰ χιονισμένα καὶ ἀφιλόξενα ἀλβανικὰ βουνὰ μὲ τὸ ξῖφος τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξης ἔγραψε τὰς ὡραιοτέρας σελίδας τῆς ἱστορίας της καὶ ἐχάρισε τὴν πρώτην καὶ ἀποφασιστικὴν νίκην εἰς τοὺς Συμμάχους.

Ἡ Πίνδος, ἡ Κλεισούρα, τὸ Τεπελένι, ὁ Μοράβας, τὸ Ἰβὰν ἀντιλαλοῦν ἀκόμη τὴν δόξαν καὶ τὴν περιφανῆ νίκην τῆς Ἑλλάδος ἡ ὁποία, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, εἰς τὸν μακραίωνα ἱστορικόν της βίον, συνέβαλεν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ Δυτικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τὴν λαίλαπα τῆς ἀπολυταρχίας καὶ τοῦ μιλιταρισμοῦ.

Ἔκθαμβος ὁ ἐλεύθερος κόσμος παρηκολούθη μὲ ἀγωνίαν τὸ νέον ἑλληνικὸν θαῦμα, ἐνῷ οἱ φίλοι καὶ σύμμαχοι τῆς ἡρωϊκῆς αὐτῆς χώρας ἐξεδήλωναν παντοιοτρόπως τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην των.

Οἱ Σύμμαχοι καὶ φίλοι μας εἰς τὰς κρισίμους καὶ ἱστορικὰς ἐκείνας στιγμὰς ἦσαν ἀφείδωλοι εἰς ὑποσχέσεις, εἰς ἐπισήμους διαβεβαιώσεις διὰ τὴν ἀκριβοδικαίαν καὶ ἴσην κατανομὴν τῶν καρπῶν τῆς νίκης. Εἰς τὰς κρισίμους ὥρας τοῦ κινδύνου καὶ εἰς τοὺς ἄθλους τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς καὶ τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων, οἱ Σύμμαχοι καὶ φίλοι μας, δὲν ἔπαυαν νὰ καίουν λιβανωτὰ εἰς τὴν ἀκατάλυτον Ἰδέαν τῆς Αἰωνίου Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ ἡ Ἑλλάς, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, δὲν ἐζήτησεν ἀνταλλάγματα τῶν κολοσσιαίων θυσιῶν της, τῶν ἐρειπίων της. Μεθυσμένη ἀπὸ τὴν δόξαν της, ἀπὸ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἡρωϊσμοῦ της, προσβλέπουσα ὑπερήφανα εἰς τὸ περιφλεγὲς λάβαρον τῆς Ἐλευθερίας, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνεμίσει τὸ 1821 ὁ θρυλικὸς Δεσπότης εἰς τὸν ὑπερήφανον προμαχῶνα τῶν Ἀροανείων, ἡ Ἑλλάς, δὲν ἐζήτησε παρὰ μόνον κατανόησιν καὶ δικαιοσύνην.

Καὶ αὐτὴ ἡ κατανόησις καὶ δικαιοσύνη, τὴν ὁποίαν ἐζήτησεν ἡ Ἑλλάς, ὅταν παρῆλθε πλέον ὁ κίνδυνος καὶ ἡ νίκη ἐστεφάνωσεν ὁριστικὰ τὰ συμμαχικὰ ὅπλα, ἀπενεμήθη εἰς τὴν μικρὰν καὶ ἡρωϊκὴν αὐτὴν χώραν κατὰ τρόπον πολὺ παράδοξον.

Εἰς ἀντάλλαγμα τῶν μεγάλων καὶ ὡραίων θυσιῶν της ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, οἱ φίλοι καὶ σύμμαχοί της, ἐπιλήσμονες τῶν πομπωδῶν ὑποσχέσεών των, ἀντὶ τῆς στοιχειώδους δικαιοσύνης τῆς ἔδειξαν τὴν μορφὴν τῆς πλέον εἰδεχθοῦς ἀδικίας.

Εἰς τὸ πανελλήνιον αἴτημα τῆς αὐτοδιαθέσεως τοῦ ἑλληνικωτάτου κυπριακοῦ λαοῦ, ἡ καταρρέουσα γηραιὰ Ἀλβιών, χάριν τῆς ὁποίας τὰ παλληκάρια τῆς Ἑλλάδος ἔχυσαν ποταμοὺς αἵματος, ἀπήντησε κατὰ τρόπον πολὺ ἰταμώτερον ἀπὸ τὸ φασιστικὸν τελεσίγραφον τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

Ἐν ὀνόματι τῆς πολιτικῆς σκοπιμότητος, τῆς ἀποικιακῆς δουλείας καὶ τῆς ταπεινωτέρας ἰδιοτελείας, οἱ φίλοι καὶ σύμμαχοί μας δὲν ἐδίστασαν νὰ μεταβληθοῦν εἰς δυνάστας καὶ μεσαιωνικοὺς τυράννους τοῦ ἑλληνικοῦ κυπριακοῦ λαοῦ.

Μὲ τὴν ἀχαρακτήριστον στάσιν των σχετικῶς μὲ τὸ κυπριακὸν ζήτημα, ἐγέμισα ντὴν Ἑλλάδα πικρίαν καὶ χολὴν ἀντὶ τῆς ἀναμενομένης φιλικῆς κατανοήσεως καὶ φιλίας.

Ἀλλὰ ἂς μὴ πλανῶνται οἱ φίλοι μας, ἂς μὴ νομίζουν ὅτι μὲ τρομοκρατικὰ μέσα καὶ μεσαιωνικὰς καταπιέσεις εἶναι δυνατὸν νὰ δαμάσουν τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ νὰ καταπνίξουν τὸ πανελλήνιον αἴτημα τῆς ἐλευθερίας τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ.

Διότι ἡ Ἑλλὰς ἀκολουθοῦθοῦσα ἀπαρεγκλίτως τὰ ἱστορικά της πεπρωμένα δύναται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἀγωνίζεται, διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν δικαιοσύνην, ἀγῶνας ὡραίους καὶ μεγάλους.

Ὅ,τι ἡ Ἑλλὰς ἔπραξε κατὰ τὰς μεγάλας καὶ ἱστορικὰς στιγμὰς τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 δύναται νὰ τὸ ἐπαναλάβῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ ἐθνικά της συμφέροντα ἤθελον τὸ ἐπιβάλλει.

Ζήτω ἡ 28η Ὀκτωβρίου!

Ζήτω τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος!

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Συνεχίζεται ἡ ἔκδοσις δικαστικῶν ἀποφάσεων ὑπὲρ τοῦ Προσωπικοῦ.

Διὰ προσφάτου ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, δικάσαντος ὡς Ἐφετείου, ἐπικυρώθη ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις, ἡ ὁποία ἐδέχθη ἀγωγὴν περὶ καταβολῆς ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς ἀπὸ 26) 9)1953 περικοπείσης διαφορᾶς ἐπιδόματος πολυετοῦς ὑπηρεσίας λόγῳ ἐκπτώσεως τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας εἰς ἄλλας Τραπέζας, τὸ Δημόσιον, Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου κλπ. παλαιοπολεμιστικῆς τοιαύτης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ

Μία ἀπὸ τὰς ἐξαιρετικὰς φυσιογνωμίας τοῦ τόπου, διακριθεῖσα ἰδίᾳ εἰς τὸ οἰκονομικὸν καὶ Τραπεζιτικὸν στερέωμα, ἐξέλιπε.

Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἕνας πιστὸς λειτουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἐποίαν μὲ ἀφοσίωσιν καὶ μὲ τὰς ἐξαιρετικάς του ἱκανότητας ὑπηρέτησε καὶ ὡς ὑπάλληλος διελθὼν ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς βαθμίδας τῆς ἱεραρχίας τοῦ προσωπικοῦ της καὶ ὅταν ἐκλήθη εἰς τὴν Διοίκησιν αὐτῆς πρῶτον ὡς Ὑποδιοικητὴς καὶ βραδύτερον, κατὰ τὸ 1920, ὡς Διοικητής.

Ἦθος ἐξαίρετον, ἀκεραιότης χαρακτῆρος, ὕφος γαλήνιον, ἀπαράμιλλος εὐγένεια καὶ στοργὴ πραγματικὴ πρὸς τοὺς συνανθρώπους του ὑπῆρξαν τὰ πιστοποιητικὰ τῆς πραγματικῆς ἀρχοντιᾶς του.

Πολλοὶ διακηρύσσουν τὴν ἰσοτιμίαν τοῦ παράγοντος ἐργασίας πρὸς τὸ κεφάλαιον. Ὁ **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ** ὅμως ἐνσυνειδήτως τὴν ἐπίστευε.

Ὁλόκληρος ἡ ζωὴ τοῦ **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ** ἠναλώθη εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ συνόλου. Εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἀφῆκε φωτεινὰ τὰ ἴχνη τῆς διαβάσεώς του. Αἱ ὑπηρεσίαι τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὴν Πολιτείαν, ὅταν αὕτη τὸν ἐχρησιμοποίησεν εἰς διαφόρους ἀποστολὰς καὶ ὡς Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ὡς Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρξαν πολυτιμώταται.

Δικαίως λοιπὸν ὁ **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ** ἐπέσυρε τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν τῆς Κοινωνίας καὶ ὁλοκλήρου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς Χώρας.

Συνδεδεμένος στενώτατα μὲ τὸ Ἵδρυμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἶδε μὲ πραγματικὸν ἄλγος τὴν κατὰ τὸ 1927 ἀφαίρεσιν ἀπ' αὐτῆς τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου. Ἤσκησε μὲ τὸν γνωστὸν εἰς ὅλους δυναμισμόν του ὁλόκληρον πολεμικὴν κατὰ τοῦ διαπραχθέντος ἐγκλήματος, χωρὶς δυστυχῶς νὰ δυνηθῇ νὰ τὸ ἀποτρέψῃ. Ἂν ἦτο τότε ἀνεπτυγμένον τὸ συνδικαλιστικὸν πνεῦμα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, θὰ ἦτο ἀσφαλῶς συνεπίκουρον εἰς τὴν πολεμικήν του καὶ ἴσως τὸ γενόμενον ἔγκλημα νὰ μὴ ἐπραγματοποιεῖτο.

Τὸ δεύτερον πρόσφατον ἔγκλημα τῆς ἀπορροφήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀπὸ τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν εὗρε τὸν **ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΜΑΞΙΜΟΝ** ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐτῶν τῆς ἡλικίας του εἰς τὸ ἡσυχαστήριόν του.

Κάποιος παλαιὸς λειτουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἄλλοτε Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς αὐτῆς, τὸν ἐκάλεσε διὰ τοῦ Τύπου νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ ἡσυχαστήριόν του. Τὸ ἴδιον ἔκαμε καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τῶν ἐκπροσώπων του.

Ὁ **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ** μὲ πραγματικὸν καὶ πάλιν ἄλγος ἐκίνησε περίλυπος τὴν κεφαλήν.

Ἔβλεπεν ὅτι ἡ διὰ τοῦ Τύπου φωνή του θὰ ἦτο φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ προὐτίμησε νὰ ἐπισείῃ ἀθορύβως εἰς τοὺς ἁρμοδίους τὸν ἐκ τοῦ δευτέρου ἐγκλήματος κίνδυνον.

Μὲ τὰς θλίψεις καὶ πικρίας αὐτὰς κατέλιπε τὸν κόσμον τοῦτον.

Ὁλόκληρος ἡ Κοινωνία καὶ ὁ πολιτικὸς κόσμος μὲ εὐλάβειαν συνώδευσε τὴν σορόν του. Τὸ προσωπικὸν τῆς παλαιᾶς Ἐθνικῆς Τραπέζης, μνῆμον τῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Πολιτείαν πολλαπλῶν ὑπηρεσιῶν του καὶ τῆς πραγματικῆς πρὸς αὐτὸ στοργῆς του, προέπεμψε τὸν **ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΜΑΞΙΜΟΝ** μὲ ἰδιαιτέραν τιμὴν καὶ εὐλάβειαν, ἀλλὰ καὶ μὲ ἱερὰν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ συνεχίσῃ τοὺς ἀγῶνας διὰ τὴν ἀναβίωσιν τῆς παλαιᾶς Ἐθνικῆς Τραπέζης, διότι πιστεύει ὅτι τοῦτο θὰ ἀποτελέσῃ τὸ καλύτερον διὰ τὸν **ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΜΑΞΙΜΟΝ** μνημόσυνον.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας του αὐτοὺς τὸ προσωπικὸν τῆς τέως Ἐθνικῆς Τραπέζης πιστεύει ὅτι θὰ ἔχῃ εἰς τὸ πλευρόν του ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Οἱ Σύλλογοι τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Κυρίου Προσωπικοῦ καὶ Εἰσπρακτόρων ὡς καὶ τὸ Τ.Υ.Π.Ε.Τ., τὸ Ταμεῖον Συντάξεων καὶ ὁ Νέος Συνεταιρισμὸς Στεγάσεως, ἐξέδωκαν ψηφίσματα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου Δημητρίου Μαξίμου.

ΕΞΕΔΟΘΗ Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΡΑΤΗΣΙΝ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΩΦΕΛΟΥΣΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΑΥΤΗΣ

Κατωτέρω δημοσιεύομεν ἀντίγραφον τῆς ὑπ' ἀριθ. 4938)1955 ἀποφάσεως τοῦ κ. Πρωτοδίκου Ἀθηνῶν, ἐκδοθείσης κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου ΓΘΟΔ, ἐπὶ ἀγωγῆς τοῦ Συλλόγου διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τοῦ Γ. Γραμματέως αὐτοῦ, ἀφορώσης τὴν ἀπόδοσιν τοῦ παρακρατηθέντος 1% ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν των ὑπὲρ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀσφαλίσεως καὶ Ἀπασχολήσεως τῆς Ἀνεργίας. Κατὰ τὴν δίκην ταύτην, προσεπικληθεὶς ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν παρενέβη καὶ ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ κράτησις Ὀργανισμὸς Ἀνεργίας, ἡ δὲ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις θέλει ἀποτελέσει δεδικασμένον καὶ κατὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀναγνωρίζεται ὅτι τὸ προσωπικὸν τῆς Ε.Τ.Ε.Α ἐξαιρεῖται τῆς ἀσφαλίσεως Ἀνεργίας, διότι τὴν ἀσφάλισιν ταύτην καλύπτει ὁ Λογαριασμὸς Ἐπικουρήσεως τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας τοῦ Προσωπικοῦ μας καὶ ὡς ἐκ τούτου ὀφ' ἑνὸς μὲν δὲν ὑποχρεοῦται τὸ προσωπικόν μας εἰς κράτησιν 1% ὑπὲρ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀνεργίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπαλλάσσεται καὶ ἡ Ε.Τ.Ε.Α. τῆς ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας εἰσφορᾶς της ἐκ 2% ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ Ὀργανισμοῦ. Οὕτω ἐδικαιώθησαν αἱ ἀπὸ ἔτους προσπάθειαι τοῦ Συλλόγου, ἐπὶ τοῦ προκύψαντος νομικοῦ ζητήματος, ὅπερ τὸ πρῶτον ἐτέθη ὀρθῶς διὰ σχετικῆς γνωματεύσεώς του πρὸ ἔτους ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ταμείου Συντάξεων κ. Νικ. Τσάκωνα.

Αἱ προσπάθειαι τοῦ Συλλόγου ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας ὑπὲρ μιᾶς ὀρθῆς νομικῆς λύσεως, ἥτις ἐξυπηρετεῖ, οὐ μόνον τὰ συμφέροντα τοῦ προσωπικοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐργοδότιδος Ε.Τ.Ε.Α. καὶ δὴ κατὰ μεγαλύτερον μέρος, ἅμα δὲ ἰσχυροποιεῖ καὶ τὸν Λογαριασμὸν Ἐπικουρήσεως τοῦ Ἀλληλοβοηθητικοῦ Ταμείου μας, ἐν τῇ ἐκπληρώσει ἰδιαζούσης κοινωνικῆς ἀποστολῆς, κατὰ πολὺ ἀνωτέρας ἀπὸ ἀπόψεως ἐκτάσεως ἀσφαλίσεως καὶ παροχῶν τοῦ ἀπολυομένου, ἐν σχέσει μὲ τὸν ὑπὸ τοῦ Ν. 2961)1954 ἱδρυθέντα Ὀργανισμὸν Ἀνεργίας καὶ τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ ἀποστολήν.

Τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὑπεράσπισιν τῆς ὑποθέσεως ἀνέλαβεν ὁ δικηγόρος κ. Θ. Λιβαθηνός, τέως Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης. Ἤδη, μετὰ τὴν ἔκδοσίν τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως ἀπομένουσιν αἱ προσπάθειαι τοῦ Συλλόγου, τόσον παρὰ τῇ Διοικήσει τῆς Ε.Τ.Ε.Α., ὅσον καὶ παρὰ τῷ κ. Ὑπουργῷ Ἐργασίας, ἵνα ἀφ' ἑνὸς μὲν διακοπῇ πᾶσα περαιτέρω κράτησις τοῦ 1% εἰς βάρος τοῦ Προσωπικοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀποδοθῶσι τὰ μέχρι σήμερον παρακρατηθέντα ποσὰ εἰς τοὺς δικαιούχους.

Αἱ πρὸς τοῦτο ἐνέργειαι τοῦ Συλλόγου θέλουσιν ἀνακοινωθῆ εἰς τὸ προσωπικὸν ἐν καιρῷ. Δὲν παραλείπομεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐνεργεῖ τὴν ὡς ἄνω κράτησιν εἰς βάρος τοῦ Προσωπικοῦ της, στηριχθεῖσα εἰς τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω νομικὰς ἀπόψεις, τὰς ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου ὑποστηριχθείσας.

Τὸ κείμενον ἐν τῷ σκεπτικῷ τῆς ἄνω ἀποφάσεως ἔχει ὡς ἀκολούθως :

Ἀριθ. 4939)1955

Ὁ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου ΓΘΟΔ δικάσας Πρωτοδίκης Ἀθηνῶν Ὀρ. Νικόπουλος, ὁρισθεὶς ὑπὸ τοῦ Προέδρου:

. . . . . .

. . . . . .

Ὁ ἐνάγων διὰ τῆς ἀπὸ 20 Μαΐου 1955 ὑπ' ἀριθ. 3959) 1955 ἀγωγῆς του καὶ διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους λόγους ἠτήσατο νὰ ὑποχρεωθῇ ἡ ἐναγομένη καὶ καταβάλῃ δρχ. 300 ἐντόκως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως μέχρις ἐξοφλήσεως. Νὰ κηρυχθῇ προσωρινῶς ἐκτελεστὴ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις.

Ἡ προσεπικαλοῦσα ἐν Ἀθήναις ἑδρεύουσα Ἀν. Ἑταιρεία «Ἐθνικὴ Τράπεζα Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν» διὰ τῆς ἀπὸ 24 Μαΐου 1955 ἀνακοινώσεως καὶ προσεπικλήσεως πρὸς παρέμβασιν κατὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἑδρεύοντος Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὀργανισμὸς Ἀπασχολήσεως καὶ Ἀσφαλίσεως Ἀνεργίας» νομίμως ἐκπροσωπουμένου κοινοποιουμένης καὶ πρὸς τὸν ἐνάγοντα ἠτήσατο νὰ γίνῃ δεκτὴ αὕτη. Νὰ παρέμβῃ ὁ προσεπικαλούμενος Ὀργανισμὸς εἰς τὴν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ ἐνάγοντος καταρξαμένης δίκης διὰ τῆς ἀπὸ 20ῆς Μαΐου 1955 ἀγωγῆς του, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἀναλάβῃ ὁ προσεπικαλούμενος τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα, τιθεμένης ἐκτὸς δίκης τῆς Τραπέζης, ἄλλως δὲ καὶ ὅλως ἐπικουρικῶς ὅπως παρέμβῃ εἰς τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τὴν ὑποστηρίξῃ πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς ἄνω ἀγωγῆς, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἵνα ἐν καταδίκῃ τῆς Τραπέζης, ὅπως πληρώσῃ τὸ ἐν τῇ ἀγωγῇ ποσόν, ὑποχρεωθῇ ὁ προσεπικαλούμενος νὰ τῷ πληρώσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο μετὰ τῶν τόκων καὶ ἐξόδων, ἀποτελέσῃ δὲ ἡ ἀπόφασις δεδικασμένον δι' αὐτὸν καὶ στερηθῇ οὗτος τοῦ δικαιώματος τῆς τριτανακοπῆς τῆς ἀποφάσεως. Νὰ καταδικασθῇ ὁ προσεπικαλούμενος εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην καὶ ἀμοιβὴν τοῦ πληρεξουσίου Δικηγόρου.

Ὁ ἐν Ἀθήναις ἑδρεύων Ὀργανισμὸς Ἀπασχολήσεως καὶ Ἀσφαλίσεως Ἀνεργίας, νομίμως ἐκπροσωπούμενος διὰ τῆς ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1955 ὑπ' ἀριθ. 4812)1955 παρεμβάσεώς του κατὰ τοῦ ἐνάγοντος καὶ κατὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν καὶ διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους λόγους ἠτήσατο νὰ γίνῃ δεκτὴ αὕτη ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἀπορριφθῇ ἡ ἀπὸ 24 Μαΐου 1955 προσεπίκλησις ἄλλως ν' ἀπορριφθῇ ἡ ἀπὸ 20 Μαΐου 1955 ἀγωγὴ τοῦ ἐνάγοντος, ἀναγνωριζομένου ὅτι οὗτος ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν κατὰ τῆς ἀνεργίας τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀπασχολήσεως καὶ Ἀσφαλίσεως Ἀνεργίας ὑποχρεουμένου εἰς τὴν καταβολὴν εἰσφορᾶς συμφώνως τῷ Ν. Δ. 2961)54 καὶ καταδικασθῶσιν ἀμφότεροι εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην.

Προκειμένης συζητήσεως

Ἀκούσαντες τῶν πληρεξουσίων τῶν διαδίκων αἰτησαμένων τὰ ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

Ἰδόντες τὴν Δικογραφίαν

Σκεφθέντες κατὰ τὸν Νόμον

Ι. Φέρονται ὑπὸ κρίσιν ἡμῶν ἡ ἀπὸ 20 Μαΐου 1955 ἀγωγὴ τοῦ ἐνάγοντος κατὰ τῆς ἐναγομένης Τραπέζης, ἡ ἀπὸ 24)5)1955 ἀνακοίνωσις καὶ προσεπίκλησις τῆς ἐναγομένης κατὰ τοῦ ὀργανισμοῦ ἀπασχολήσεως καὶ ἀσφαλίσεως ἀνεργίας καὶ ἡ ἀπὸ 20)6)1955 παρέμβασις τοῦ τελευταίου ὀργανισμοῦ.

Διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἀγωγῆς, ὁ ἐνάγων αἰτεῖται ὅπως ὑποχρεωθῇ ἡ ἐναγομένη Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ καταβάλῃ αὐτῷ τὴν ὑπὲρ τοῦ παρεμβαίνοντος Ὀργανισμοῦ εἰσπραχθεῖσαν εἰσφορὰν ἐξ 1% διὰ τὴν ἀσφάλισίν του κατὰ τῆς ἀνεργίας, ἡ δὲ ἐναγομένη προσεπικάλεσε τὸν ἄνω Ὀργανισμὸν ὅστις καὶ παρέμβῃ. Αἱ ἄνω ἀγωγαὶ προσεπίκλησις καὶ παρέμβασις τυγχάνουσιν συνεκδικαστέαι.

ΙΙ. Ἡ περὶ ἀναρμοδιότητος ἡμῶν ἔνστασις τοῦ παρεμβαίνοντος ἀπορριπτέα κρίνεται ὡς ἀβάσιμος, καθ' ὅσον, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς κρινομένης ἀγωγῆς ὁ ἐνάγων ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ἐναγομένη δὲν καταβάλλει αὐτῷ πλήρη τὸν συμπεφωνημένον μισθὸν, ἀλλὰ μειωμένον κατὰ 1% καὶ συνεπῶς νομίμως οὗτος αἰτεῖται τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ ὀφειλομένου καὶ τοῦ πράγματι καταβληθέντος. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐναγομένη ἰσχυρίζεται ὅτι δικαιοῦται νὰ κρατῇ τὸ ποσοστὸν τοῦτο, βάσει τοῦ ν. 2961)54, δὲν μεταβάλλει τὴν φύσιν τῆς ἀγωγῆς, ὑπαγομένης, ὡς ἀφορώσης ἰδιωτικὴν ἀξίωσιν μισθωτοῦ κατὰ τοῦ ἐργοδότου πηγάζουσαν ἐκ τῆς σχέσεως ἐργασίας κατ' ἄρθρον 1 τοῦ Β.Δ. τῆς 1)8)20 περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ ν. ΓΘΟΔ, εἰς τὴν παροῦσαν ἐργατικὴν διαδικασίαν. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἄρθρ. 27 τοῦ ν. 2961)54 δὲν ἀποκλείεται ἡ προσφυγὴ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια πρὸς ἐπίλυσιν ἀστικῆς φύσεως διαφορῶν, ὡς ἡ ἐπίδικος.

ΙΙΙ. Ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ παρεμβαίνοντος καθ' ὃν δὲν ἀποτελεῖ δι' αὐτὸν δεδικασμένον ἡ ἀπόφασις ἡμῶν περὶ τῆς ὑποχρεωτικότητος ἢ μὴ τῆς εἰσφορᾶς, ἀπορριπτέα κρίνεται ὡς ἀβάσιμος, καθ' ὅσον καὶ ἐκ δικαστικῆς κρίσεως ἐπὶ παρεμπιπτόντων ζητημάτων ἐν ἄλλῃ δίκῃ, ἀποτελούντων ὅμως ἀναγκαίαν προϋπόθεσιν τοῦ κριθέντος δικαιώματος παράγεται δεδικασμένον ἔστω καὶ ἐὰν μόνον προκριματικῶς ἐν τῷ σκεπτικῷ τῆς ἀποφάσεως ἐκρίθησαν ταῦτα, ἐφ' ὅσον τὸ δικαστήριον ἦτο ἁρμόδιον πρὸς ἐξέτασιν τῆς ἀποτελούσης τὸ παρεμπῖπτον ζήτημα δικαιολογητικῆς σχέσεως, ὡς ἐκ τοῦ ἀντικειμένου αὐτῆς (Α.Π.384) 40 ΕΕΝ Ζ 548). Δεδικασμένον δὲ ὑφίσταται καὶ ὅταν τὸ ἐν τῇ νέᾳ δίκῃ μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων ζητούμενον ἀντικείμενον ἂν καὶ διάφορον, ἔχῃ ἀναγκαίαν προϋπόθεσιν τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἤδη κριθέντος ἐν τῇ προτέρᾳ δίκῃ δικαιώματος καὶ πρόκειται οὕτω περὶ τῆς αὐτῆς δικαιολογητικῆς σχέσεως καὶ τοῦ αὐτοῦ νομικοῦ ζητήματος τοῦ διὰ τῆς προηγουμένης ἀποφάσεως λυθέντος (Α. Π. 1)40 ΕΕΝ Ζ 145, 201)48 ΕΕΝ ισ 498, Α. Π. 250)49 ΕΕΑ β 533).

ΙΥ. Ἐπὶ τῆς οὐσίας, ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ ἐξετασθέντος μάρτυρος, τῶν προσαχθέντων ἐγγράφων καὶ τῆς ἐν γένει συζητήσεως ἐβεβαιώθησαν, κατὰ τὴν ἐκ τῶν ἐνόντων κρίσιν ἡμῶν,

Αἱ Ἀποψεις Μας

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Ἀπὸ διετίας οἱ 2.500 Συνταξιοῦχοι τῆς Ε.Τ.Ε. οἱ λευκανθέντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος καὶ αἱ οἰκογένειαί των ὑφίστανται τὰ ἐπακόλουθα τῆς συγχωνεύσεως, τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν.

Ἀλλεπάλληλα πλήγματα κατεφέρθησαν κατὰ τῶν Ἀσφαλιστικῶν των Ταμείων, ὥστε μόνον οἱ συνταξιοῦχοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης νὰ ὑστεροῦν σήμερον ὅλων τῶν ἄλλων συνταξιούχων καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, τὰς συντάξεις τῶν ὁποίων ὁ κ. Ἡλιάσκος ἐφρόντισε νὰ προσαρμόση ἀδιαφορῶν μόνον διὰ τοὺς συνταξιούχους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ προσγενομένη εἰς τοὺς συνταξιούχους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀδικία, ἀνεγνωρίσθη καὶ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Στρατάρχου Παπάγου, ὅστις εἶχε δώσει ἐντολὴν ταχείας διὰ Νόμου ἐπανορθώσεως τῆς ἀδικίας. Κατόπιν εἰδικῆς μελέτης τοῦ Ὑποδιοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Β. Κυριακοπούλου κατηρτίσθη τὸ ἐπανορθοῦν τὴν ἀδικίαν Νομοθετήματα, τὸ ὁποῖον καὶ ἐκκρεμεῖ λόγῳ τοῦ θανάτου τοῦ Στρατάρχου καὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς νέας Κυβερνήσεως.

Εἰς τοὺς νέους κ.κ. Ὑπουργοὺς Οἰκονομικῶν, Ἐργασίας καὶ Ἐμπορίου ἐναπόκειται πλέον ἡ ἀποκατάστασις τῆς προσγενομένης εἰς τοὺς Συνταξιούχους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀδικίας, διὰ τῆς ταχυτέρας καταθέσεως εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Νομοθετικῆς Ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ψήφισιν, τοῦ σχετικοῦ Νομοσχεδίου.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συνταξιοῦχοι ἀναμένουν ἀπὸ τοὺς κ.κ. Ὑπουργοὺς οἱ ὁποῖοι διακρίνοντα καὶ δι' ἐνεργητικότητα καὶ δι' ἀνθρωπισμὸν ὅπως δώσουν τέρμα εἰς τὴν ἀγωνίαν 5.000 οἰκογενειῶν.

Ἡ στήλη αὐτὴ ἀνεμένει τὴν ραγδαίαν ἐνέργειάν των διὰ νὰ χειροκροτήση τόσον αὐτοὺς ὅσον καὶ ὁλόκληρον τὴν Κυβέρνησιν.

ΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Ἐνῷ τὸ ἀνώτερον ὑπαλληλικὸν περιβάλλον τῆς Διοικήσεως κατὰ συντομότατα χρονικὰ διαστήματα προάγεται, αἱ προαγωγαὶ τοῦ ὑπολοίπου προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐξωργιστικῶς καθυστεροῦνται ἀπὸ διετίας.

Ὁ κ. Διοικητὴς πρὶν προχωρήση εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν καθυστερουμένων προαγωγῶν ἐπιδιώκει τὴν ψήφισιν Νόμου ἵνα φαλκιδεύση καὶ πάλιν δικαιώματα τῶν ἐχόντων σειρὰν προαγωγῆς ὑπαλλήλων.

Αἱ προαγωγαὶ τοῦ Προσωπικοῦ προβλέπονται καὶ ρυθμίζονται διὰ τοῦ, ὑπὸ τοῦ ἰδίου κ. Διοικητοῦ, καταρτισθέντος Ὀργανισμοῦ καὶ οὐδεμία ἀνάγκη εἰδικοῦ Νόμου παρίσταται.

Ἡ περαιτέρω πλέον καθυστέρησίς των ἀποτελεῖ πρόκλησιν.

ΤΟ ΩΡΑΡΙΟΝ

Καὶ πάλιν ὁ κ. Διοικητὴς τῆς Τραπέζης δὲν ἐτήρησε τὴν εἰς τὴν Δ.Ε. τοῦ Συλλόγου δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν, ὅτι πρὸ πάσης μεταβολῆς τῶν ὡρῶν Ἐργασίας τῆς Τραπέζης θὰ ἐπεκοινώνει μετὰ τῆς Δ.Ε.

Τοῦτο ἀποδεικνύει διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν ὅτι ὁ κ. Διοικητὴς δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποβάλη παλαιάς του συνηθείας, καὶ κατὰ συνέπειαν οὐδεμία μετ' αὐτοῦ εἰλικρινὴς συνεργασία δύναται νὰ ὑπάρξη.

Κατόπιν τούτου ἡ Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου πρέπει νὰ κάμη ὅτι πρέπει ὥστε ἡ νέα ὑπὸ τὸν κ. Καραμανλῆν Κυβέρνησις καταργοῦσα διὰ Νόμου τὰ ψηφισθέντα τερατουργήματα, ἐπαναφέρει τὸ πρὸ αὐτῶν ἰσχύον ὡράριον, ὅπερ ἦτο τὸ αὐτὸ μὲ τὸ τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος - Ἀγροτικῆς καὶ Κτηματικῆς.

ΝΑ ΚΑΤΑΒΛΗΘΗ ΤΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

Παρήλθεν ἀρκετὸς χρόνος ἀφ' ἧς κατεβλήθη τὸ ἥμισυ ἔναντι τοῦ αἰτηθέντος δανείου ἑνὸς μισθοῦ δι' ἔκτακτον οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Προσωπικοῦ.

Ἡ ἐνίσχυσις αὕτη δι' ὁλοκλήρου μισθοῦ ἔχει ἤδη καταβληθῆ ἀπὸ τὰς ἄλλας Τραπέζας πρὸ πολλοῦ.

Ἐὰν δεχθῶμεν ὅτι ἡ καθυστέρησις τῆς καταβολῆς τοῦ ὑπολοίπου δικαιολογεῖται μέχρι σήμερον, δὲν δεχόμεθα ὅτι δύναται νὰ παραταθῆ.

ΟΥΤΕ ΔΡΑΧΜΗ ΕΞΩ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΙΣΜΟΥ

Αὐτὸ εἶναι τὸ σύνθημα τοῦ Δ. Σ. τοῦ Προμηθευτικοῦ μας Συνεταιρισμοῦ.

Ἂς τὸ ἐνστερνισθῶμεν ὅλοι κι' ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἔτσι θὰ ὀρθοποδίση ὁ πολλὰ παθὼν Συνεταιρισμός μας.

Διὰ νὰ πραγματοποιηθῆ ὅμως τοῦτο, δὲν εἶναι ἀρκεταὶ αἱ συστάσεις, ἀλλὰ πρέπει ἡ Δ. Ε. τοῦ Συνεταιρισμοῦ νὰ καταβάλη ἐντόνους προσπαθείας πλουτισμοῦ τῶν πρατηρίων, τόσον τῶν ὑφασμάτων ὅσον καὶ τῶν τροφίμων, μὲ ποικιλίαν εἰδῶν — πρὸ παντὸς πρώτης ἀνάγκης — καλῆς ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς τοὐλάχιστον ἴσας μὲ τὰς τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων.

Ἔτσι ἴσως δικαιολογηθοῦν καὶ τὰ σκληρὰ μέτρα ποὺ ἔλαβεν εἰς βάρος τῶν Συνεταίρων.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΕΝΘΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Τὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν τοῦ Ἐθνικοῦ πένθους καὶ διαμαρτυρίας διὰ τὰ γεγονότα τῆς Τουρκίας, τὸ Προσωπικὸν τῆς Ε.Τ.Ε. περὶ ὥραν 11 π. μ. διέκοψε τὴν ἐργασίαν καὶ συνεκεντρώθη εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν συναλλαγῶν, ὅπου ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἐξεφώνησε τὸν κατωτέρω λόγον :

Κύριε Διοικητά,
Κύριε Ὑποδιοικητά,
Κύριοι Συνάδελφοι,

Πρὸ καιροῦ, εἰς τὴν κανονικὴν πορείαν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος πρὸς τὸν Ο.Η.Ε. παρενεβλήθη μία διάσκεψις ὄχι διμερὴς ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἠλπίζετο κάποια συνεννόησις μεταξὺ τοῦ σημερινοῦ κυριάρχου τῆς Κύπρου πρὸς διευθέτησιν τοῦ θέματος, ἀλλὰ τριμερής, μὲ τὴν συμμετοχὴν τοῦ Τουρκικοῦ παράγοντος, οὐδὲν ἔχοντος ἢ ἔλκοντος ἐπὶ τῆς Κύπρου δικαίωμα.

Ὁ τρόπος τῆς συγκλήσεως τῆς διασκέψεως προεδίκαζε τὸ ναυάγιον αὐτῆς, ἡ δὲ συμμετοχὴ τοῦ Τουρκικοῦ παράγοντος ἐπεκύρωνε ἐκ τῶν προτέρων τοῦτο.

Εἰς τὴν διάσκεψιν αὐτήν, φίλη καὶ σύμμαχος ἡ Μεγάλη Βρεταννία ἐπανελάμβανε τὸ «ΟΥΔΕΠΟΤΕ», ἐνῷ ἐκ παραλλήλου ὁ Τουρκικὸς παράγων τὸν ὁποῖον ἐπιστεύσαμεν φίλον καὶ σύμμαχον, ἀνεκάλυπτε, ἐπὶ τῆς Κύπρου ἰδικά του κυριαρχικὰ δικαιώματα.

Δὲν ἔχει ἀξίαν εἶπαν καὶ οἱ δύο, ὅτι κατοικοῦν τὴν Κύπρον 400 χιλιάδες Ἕλληνες καὶ 80 χιλιάδες μόνον Τοῦρκοι.

Δὲν ἔχει ἀξίαν ἡ ἀρχὴ τῆς αὐτοδιαθέσεως διὰ τὴν ὁποίαν τὸ αἷμα ἔρρευσεν ποταμηδόν.

Ἀξίαν ἔχει εἶπαν οἱ Βρεταννοὶ ἡ ἀσφάλεια τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου τὴν ὁποίαν ἐγγυᾶται ἡ κατοχὴ τῆς Κύπρου ἀπὸ μᾶς, καὶ ἀξίαν ἔχει μόνον ἡ γεωγραφικὴ συνέχεια, δηλαδὴ ὁ περίφημος ζωτικὸς χῶρος τοῦ Χίτλερ, εἶπαν οἱ Τοῦρκοι καὶ οἱ Ἄγγλοι ἐπεκρότησαν τὰ λεγόμενά των.

Εἶναι ἀδιάφορον διὰ τοὺς Βρεταννούς, ἂν ὁ ἔχων ὁ φυσικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῆς Κύπρου ὑπῆρξε ὁ διαρκὴς φίλος καὶ σύμμαχός των, ὁ ὁποῖος πάντοτε ἐσήκωσε τὸ βάρος τοῦ πολέμου καὶ εἰς στιγμὰς κατὰ τὰς ὁποίας ὁ Βρεταννικὸς λέων εἶχεν ἀπομείνει μόνος καὶ ὁ βρυχιθμός του εἶχε σιγήσει.

Τὸ Βρεταννικὸν συμφέρον αὐτὴν τὴν φορὰν ὑπηγόρευε τὸν προσεταιρισμὸν τοῦ Τουρκικοῦ παράγοντος ἔστω καὶ ἐὰν εἰς τὸν πρῶτον πόλεμον ἦτο φανερὸς ἐχθρός, τοῦ δὲ δευτέρου πολέμου αἰσχρὸς ἐκμεταλλευτὴς καὶ ἔμπορος.

Εἰς τὴν διάσκεψιν, τὸ μένος τοῦ Ζορλοῦ, ὑπὸ τὴν ἐπιδοκιμασίαν τῶν Ἄγγλων καὶ αἱ ἐμπρηστικαὶ δηλώσεις τοῦ Μεντερές, ἔπρεπε νὰ ἔχουν ὡς φαίνεται τὴν φυσικήν των συνέπειαν, ἀλλὰ ἡ προσχεδιασθεῖσα συνέπεια, ἦτο ἀνάγκη νὰ ἔχη καὶ τὴν ἀφορμήν της.

Ἔπρεπε νὰ ἀνακαλυφθῆ ὁ νέος Νταούτ - Χότζας τῆς Φασιστικῆς ἐπιθέσεως.

Καὶ εὑρέθη τὸ καψύλιον τῆς δυναμίτιδος τοῦ Τουρκικοῦ Προξενείου τῆς Θεσσαλονίκης τὸ ὁποῖον ἐτοποθέτησεν κατ' ἐντολήν, ὁ κλητὴρ τοῦ Προξενείου.

Καὶ τότε ἐξαπελύθη, ὁ προητοιμασμένος τουρκικὸς ὄχλος μὲ τὰ βάρβαρα ἔνστικτά του εἰς τὴν Σμύρνην καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Πᾶν τὸ Ἑλληνικὸν παρεδόθη εἰς τὸν ἐμπρησμὸν καὶ τὴν διαρπαγήν. Αἱ ἐκκλησίαι κατεστράφησαν. Τὰ ἅγια χρυσᾶ σκεύη διηρπάγησαν, τὰ ἱερὰ ἄμφια ἐπετάχθηκαν εἰς τοὺς δρόμους, τάφοι ἐσκυλεύθησαν καὶ ἑλληνικὰ κατασταματα καὶ οἶκοι ἐδυώθησαν. Τὰ πάντα ἐβεβηλώθησαν, ἐνῷ ἐκ παραλλήλου τὸ ξέσχισμα τῶν Ἑλληνικῶν σημαιῶν καὶ αἱ ἐπιθέσεις ἐναντίον οἰκογενειῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν προσέβαλον κατὰ τρόπον καίριον τὴν Ἐθνικὴν φιλοτιμίαν.

Ὕστερα ἀπὸ τὰ εἰδεχθῆ καὶ ἀποτρόπαια αὐτὰ γεγονότα ἐπεριμέναμεν χωρὶς ἄλλο τὴν Παγκοσμίαν ἐξέγερσιν.

Ἀλλ' οὔτε τὴν εἴδομεν οὔτε τὴν ἠκούσαμεν.

Οὐδεμία στηλίτευσις τῶν ἀπεχθῶν δραστῶν οὐδὲ κἂν ἐκδήλωσις συμπαθείας πρὸς τὰ θύματα.

Ἄντ' αὐτῶν εἴχομεν τὸ κυνικὸν μήνυμα τοῦ Ντάλλες.

Αἱ καταστροφαὶ καὶ τὰ θύματα ἐβύθισαν στὸ πένθος τὸ Ἔθνος μας.

Ἡ προσβληθεῖσα Ἐθνικὴ Τιμὴ προκαλεῖ τὸ μῖσος καὶ τὴν ἀγανάκτησιν. Νὰ γιατὶ πολὺ ὀρθῶς αἱ ὀργανωμέναι τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καθώρισαν τὴν σημερινὴν ἡμέραν ὡς ἡμέραν πένθους καὶ διαμαρτυρίας.

Μερὶς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ ἡμεῖς μόλις συγκρατοῦντες τὸν πόνον καὶ τὴν ἀγανάκτησίν μας μετέχομεν ὁλοψύχως εἰς τὴν σημερινὴν Πανελλήνιον ἐκδήλωσιν.

Μερὶς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ ἡμεῖς εἴμεθα μαζὺ μ' αὐτὸν ὑπερήφανοι καὶ ὑπερηφάνους ἀξιοῦμεν καὶ ἀπὸ τὴν Πολιτικὴν ἡγεσίαν νὰ μᾶς ἐμφανίζει.

Ἀξιοῦμεν στάσιν σθεναρὰν χωρὶς ἠττοπάθειαν, ὑποχρεωτικότητα καὶ ἀκατανόητον σκοπιμότητα.

Ἀξιοῦμεν πλήρη ἱκανοποίησιν καὶ τῶν ὑλικῶν ζημιῶν ἀλλὰ πρὸ πάντων τῆς προσβληθείσης Ἐθνικῆς μας φιλοτιμίας.

Μερὶς καὶ ἡμεῖς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, εἴμεθα εἰς τὸ πλευρὸν τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν μας.

Σήμερα ποὺ τὸ θέμα τῆς Κύπρου ἄγεται καὶ πάλιν εἰς τὸν Ο.Η.Ε., κάμνομεν ἔκκλησιν εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τοῦτον ζητοῦντες δικαιοσύνην. Δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ὁ Ὀργανισμὸς οὗτος, γέννημα αἵματος ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἀρχῶν αὐτοδιαθέσεως, θὰ θελήση νὰ καταπατήση τὰς ἀρχὰς αὐτάς, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ μόνον στηρίζει τὸ θεμέλιόν του. Μόνον μὲ τὴν τήρησιν τῶν ἀρχῶν αὐτῶν θὰ παραμείνουν ἀκλόνητα τὰ θεμέλεια αὐτοῦ.

Μὲ τὴν πίστιν αὐτὴν σᾶς παρακαλῶ νὰ ἀναφωνήσωμεν:

ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΘΝΟΣ
ΖΗΤΩ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΖΗΤΩ Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ

τὰ ἑξῆς : Ὁ ἐνάγων ἀπὸ μακροῦ χρόνου ὑπηρετεῖ ὡς ὑπάλληλος τῆς ἐναγομένης Τραπέζης ἤδη ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου β΄ προσέφερε δὲ τὰς ὑπηρεσίας του πρότερον καὶ κατὰ τὸ κρίσιμον χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1954 μέχρι τῆς ἀγωγῆς, ἐπὶ συμπεφωνημένης ἄλλως καὶ συμφώνως πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν τῆς ἐναγομένης προσδιορισθείσαις ἀποδοχαῖς αἵτινες ἀνήρχοντο ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1954 εἰς δρχ. 4.161 καὶ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1955 εἰς δρχ. 4.333,60 μηνιαίως καὶ ὅτι ἡ ἐναγομένη παρεκράτησεν ἀπὸ 15)7)54 δρχ. 25 μηνιαίως καὶ ἀπὸ 1)1)55 μέχρι τῆς ἀγωγῆς δρχ. 32,50 μηνιαίως ἤτοι ἐν συνόλῳ δρχ. 300, ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι αὕτη ὑποχρεοῦται νὰ παρακρατῇ τὸ ποσὸν 1% ἐπὶ τεκμαρτοῦ μισθοῦ, ὡς ἐργατικὴν εἰσφορὰν βάσει τοῦ ν. δ. 2961)54. Ὡς προκύπτει ἐκ τῶν προσαγομένων ἐγγράφων καὶ τοῦ ἐν ἀντιγράφῳ προσαγομένου καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, νομίμως συσταθέντος καὶ τοῦ εἰδικοῦ Κανονισμοῦ, πάντες οἱ ὁπωσδήποτε ἀπολυόμενοι ὑπάλληλοι εἴτε λόγῳ ὁρίου ἡλικίας, εἴτε λόγῳ ἐκουσίας ἀποχωρήσεως εἴτε λόγῳ ἀπολύσεως δι' οἱανδήποτε αἰτίαν, ἀνεξαρτήτως ἂν δικαιοῦνται ἢ μὴ συντάξεως κατ' ἄρθρ. 4 αὐτοῦ δικαιοῦνται παρὰ τοῦ ἄνω Ταμείου τῆς ὁριζομένης ἐπικουρήσεως, εἰς ἣν καὶ ὑπάγονται διὰ τὴν περίπτωσιν ἀνεργίας (ἐκουσίας ἀποχωρήσεως ἢ ἀπολύσεως) λαμβάνοντες τὰ διὰ τοῦ ρηθέντος κανονισμοῦ ἀπονεμόμενα ἐπιδόματα, ἅτινα ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὰ τοῦ ἄρθρ. 21 τοῦ ν.δ. 2961)54 εἶναι ἀνώτερα τῶν τελευταίων καὶ συνεπῶς ὁ ἐνάγων ὑπάλληλος τῆς τέως Ἐθνικῆς Τραπέζης εἶναι ἠσφαλισμένος κατὰ τῆς ἀνεργίας καὶ ὡς τοιοῦτος ἐξαιρεῖται τῆς ἀσφαλίσεως ἀνεργίας κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 12 παρ. 1 ἐδ. ιβ τοῦ ν.δ. 2961) 54 καθ' ἣν «οἱ ἠσφαλισμένοι εἰς ἄλλον ἀσφαλιστικὸν φορέα διὰ τὸν κίνδυνον τῆς ἀνεργίας ἐξαιροῦνται τῆς ἀσφαλίσεως ἀνεργίας», ἐν προκειμένῳ δέ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ὑφίσταται διὰ τὸν ἐνάγοντα ὑπάλληλον τῆς τέως Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀσφάλισις κατὰ τῆς ἀνεργίας εἰς ἄλλον ἀσφαλιστικὸν φορέα, οἷος εἶναι καὶ τὸ ἄνω Ταμεῖον νομίμως συσταθὲν κατὰ τὸν νόμον περὶ ἐπαγγελματικῶν σωματείων καὶ ἤδη ὑφιστάμενον κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ ἀ. ν. 1846)51 καθ' ἣν πάντα τὰ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου οἱασδήποτε μορφῆς ταμεῖα, τὰ συνεστημένα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ν. 2868 ἢ εἰδικῶν νόμων ἢ τοῦ Δ)τος τῆς 15)5) 20 περὶ ἐπαγγελματικῶν σωματείων ἐξακολουθοῦν λειτουργοῦντα καὶ διεπόμενα ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν δι' ἕκαστον διατάξεων. Τούτου βεβαιωθέντος κατὰ τὸ ἄρθρ. 32 παρ. 1 τοῦ ν.δ. 2961)54 ὁ ἐνάγων ὅστις καταβάλλει τὴν εἰσφοράν του εἰς τὸ ἄνω ταμεῖον, δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν ἐργατικὴν εἰσφορὰν τοῦ ἄνω ν. δ. 2961)54 καθ' ὅσον ἡ διάταξις αὕτη (τοῦ ἄρθρ. 32 παρ. 1) ρητῶς καθορίζει, ὅτι ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῆς ἀνεργίας ὑπαγομένου προσωπικοῦ. Τέλος ὡς πρὸς τὸ ἐξ ἀντιδιαστολῆς ἐπιχείρημα τοῦ παρεμβαίνοντος καθ' ὃ καὶ οἱ ἠσφαλισμένοι εἰς ἄλλον ἀσφαλιστικὸν φορέα διὰ τὸν κίνδυνον ἀνεργίας θὰ καταβάλλωσιν ὁπωσδήποτε εἰσφοράν, ἀφοῦ δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρ. 12 ἀναφερομένας κατηγορίας, αἵτινες δὲν καταβάλλουσιν ἐργατικὴν εἰσφοράν, δέον νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 12 παρ. 1, καθ' ἣν, ὡς ἐλέχθη, ἐξαιροῦνται ὡρισμέναι κατηγορίαι μισθωτῶν ἐν αἷς δὲν συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ ἀνωτέρω κατηγορία ιβ) δὲν δύναται νὰ δημιουργήση ὑποχρέωσιν εἰσφορᾶς καθ' ἑαυτὴν ἀλλὰ μόνον ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 32 παρ. 1, ἀφοῦ δέον νὰ ὑπόκειται κατὰ τὸ ἄρθρ. 32 παρ. 1 εἰς εἰσφορὰν ὁ μισθωτὸς διὰ νὰ ἔχη νόημα ἡ ἐξαίρεσις ἀπὸ τῆς καταβολῆς, πάντως προέχουσαν θέσιν ἔχει ἡ θετικὴ διάταξις δι' ἧς ὁρίζεται ποῖοι ὑπόκεινται εἰς εἰσφορὰν καὶ οὐχὶ ἡ ὁρίζουσα ποῖοι ἐξαιροῦνται.

Κατ' ἀκολουθίαν πάντων τῶν ἀνωτέρω ἡ ἐναγομένη, παρακρατήσασα, κατὰ τὴν προσαγομένην βεβαίωσίν της τὸ ἐν τῇ ἀγωγῇ τοῦ ἐνάγοντος ποσόν, δέον νὰ ὑποχρεωθῇ αὕτη εἰς τὴν καταβολὴν αὐτῷ τοῦ ποσοῦ τούτου, τῆς περαιτέρω ἐνοχικῆς σχέσεως μεταξὺ ἐναγομένης καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ μὴ ὑπαγομένης εἰς τὴν ἁρμοδιότητα ἡμῶν, δεκτῆς καθισταμένης τῆς κρινομένης ἀγωγῆς καὶ ἀπορριπτομένης τῆς ὑπὸ κρίσιν παρεμβάσεως, συμψηφιζομένης δὲ τῆς δικαστικῆς δαπάνης, καθ' ὅσον εὔλογον ἀφορμὴν εἶχον οἱ διάδικοι νὰ ἀμφιβάλλωσι περὶ τῆς ἐννοίας τῶν ἄνω νομικῶν διατάξεων.

Υ. Κατὰ τὴν κρίσιν μας δὲν συντρέχει περίπτωσις ὅπως κηρυχθῇ ἡ παροῦσα προσωρινῶς ἐκτελεστή.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Συνεκδικάζομεν τὰς ὑπὸ κρίσιν ἀγωγὴν προσεπίκλησιν καὶ παρέμβασιν, δεχόμενοι τὴν ὑπὸ κρίσιν ἀγωγήν. Ἀπορρίπτοντες τὴν παρέμβασιν. Ὑποχρεοῦμεν τὴν ἐναγομένην ὅπως καταβάλη τῷ ἐνάγοντι δρχ. τριακοσίας (300) νομίμως ἐντόκως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως. Καὶ συμψηφίζομεν τὴν δικαστικὴν δαπάνην.

Ἐκρίθη ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1955. Ὁ Πρωτοδίκης : Θ. Νικόπουλος. Ὁ Γραμματεύς : Μ. Κουτσομιχάλης.

Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης :
ΑΝΑΣΤ. Δ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ
Ἁγίας Λαύρας 71
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
Κλεάνθης Φραγκιδάκης
Πλ. Μεταμορφώσεως 2

ΑΠΟ ΤΟ 12ΟΝ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ Ο. Τ. Ο. Ε. κ. ΑΛΕΥΡΑ

ΤΟ ΕΓΚΡΙΘΕΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὴν 12ην τρέχοντος μηνὸς συνῆλθεν ἐνταῦθα τὸ 12ον Πανεργατικὸν Συνέδριον.

Τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου παρηκολούθησαν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὁ Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Τραπεζοϋπαλληλικῶν Ὀργανώσεων Ἑλλάδος κ. Ἰ. Ἀλευρᾶς, ἐκ μέρους δὲ τοῦ Συλλόγου μας ὁ Πρόεδρος κ. Μ. Τσουδερὸς καὶ ὁ συνάδελφος κ. Κ. Κιάντος τοῦ Ὑποκαταστήματός μας Θεσσαλονίκης.

Ἐπίσης τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου παρηκολούθησεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Εἰσπρακτόρων κ. Δ. Παπαϊωάννου καὶ ὡς μέλος τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν.

Πλεῖστοι τῶν συνέδρων λαβόντες τὸν λόγον, κατέκριναν τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Συναγερμοῦ, κατὰ τὴν περίοδον τῆς ὁποίας, ὡς ἐτόνισαν, ἐψηφίσθησαν ἀναχρονιστικοὶ καὶ στραγγαλιστικοὶ Νόμοι διὰ τοὺς ἐργαζομένους καὶ κατηργήθησαν κεκτημένα δικαιώματα τῶν ἐργατοϋπαλλήλων.

Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν προεκάλεσεν ἡ ὁμιλία τοῦ Προέδρου τῆς Ο.Τ.Ο.Ε κ. Ἀλευρᾶ.

Ὁ κ. Ἀλευρᾶς κατώρθωσεν ἐντὸς τοῦ καθιερωθέντος χρονικοῦ ὁρίου ὁμιλίας (15΄ τῆς ὥρας), νὰ δώσῃ πλήρη τὴν εἰκόνα τῆς ἀσκηθείσης Κυβερνητικῆς πολιτικῆς ἐναντίον τῆς ἐργατικῆς τάξεως καὶ νὰ τονίσῃ τὰς ἐκ ταύτης ἐνδεχομένας δυσαρέστους κοινωνικὰς συνεπείας.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸν λόγον τοῦ κ. Ἀλευρᾶ, σημεῖα τοῦ ὁποίου ἐνδιαφέρουν ἰδιαιτέρως ἡμᾶς, ὡς εἰς τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τοῦ Συνεδρίου διατυποῦται, καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ ἐγκριθὲν ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου ψήφισμα διὰ τοὺς ἐν διωγμῷ τελοῦντας ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΑΛΕΥΡΑ

Σὲ σᾶς, ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, ποὺ ἀπὸ τὶς τέσσαρες γωνίες τῆς Ἑλλάδος συνεκεντρώθητε σήμερον ἐδῶ, διὰ νὰ μεταφέρετε τὶς ἀγωνίες καὶ τοὺς παλμοὺς τῆς ἐργαζομένης Ἑλλάδος, ἐκ μέρους τῶν Τραπεζιτικῶν συναδέλφων σας, σᾶς χαιρετῶ μ' ἕνα ἐγκάρδιο «καλῶς ὡρίσατε» καὶ σᾶς εὔχομαι ὅπως αἱ σκέψεις καὶ αἱ ἀποφάσεις σας διανοίξουν ἕνα καινούργιο δρόμο διὰ τὸ καλὸν τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως (χειροκροτήματα).

Εἰς ὅλους μας εἶναι γνωστὸν καὶ περιττεύει ἡ παράθεσις ἰδιαιτέρων περιστατικῶν καὶ στοιχείων, διὰ νὰ συμπεράνω ὅτι, ἡ διαρρεύσασα τριετία ὑπῆρξεν ἡ πλέον φρικτὴ καὶ κατασκότεινη περίοδος διὰ τὴν ἐργατοϋπαλληλικὴν τάξιν τῆς χώρας μας.

Φοβερὰ δεινὰ ἐπεσωρρεύθησαν καὶ τρομερὰ δεσμὰ ἐχαλκεύθησαν ἐναντίον αὐτῆς.

Ἡ οἰκονομικὴ ὀλιγαρχία τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας ὁ πλουτισμὸς καὶ αἱ μέθοδοι εἶναι αἱ πλέον ἄπληστοι εἰς τὴν χώραν αὐτήν, ἀπὸ παντοῦ ἀλλοῦ, εὗρεν τὴν καλυτέραν της ἔκφρασιν εἰς τὰς τάξεις τῆς Κυβερνησάσης παρατάξεως τοῦ «Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ» (χειροκροτήματα).

Δὲν κάμνω πολιτικὴν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου. Πιστεύω ὅτι ὅλοι μας εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν διαπνεόμεθα ἀπὸ μίαν καὶ μόνην σκέψιν καὶ μίαν ἔχομεν κατεύθυνσιν : Νὰ προστατεύσωμεν τὰ ἐπαγγελματικά μας ζητήματα καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν ἐξαρτωμένην ζωήν μας, εἰς τρόπον ὥστε οὐδὲν ἄλλο ἐλατήριον νὰ δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ αὐτήν μας τὴν βασικὴν σκέψιν, ἢ νὰ μᾶς ἐκτρέψῃ ἀπὸ τὸν μέγαν αὐτὸν σκοπόν (χειροκροτήματα).

Ὅσον ὅμως καὶ ἂν εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ πολιτικολογία, ἄλλο τόσον πιστεύω ὅτι εἶναι καθῆκον καὶ δικαίωμά μας νὰ κρίνωμεν ἐντὸς τῆς αἰθούσης αὐτῆς, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπὶ μίαν τριετίαν ἐκυβέρνησαν τὶς τύχες μας καὶ ἐρρύθμισαν τὰ ζητήματά μας.

Ἐκκινῶν ἐκ τῆς ἀρχῆς ταύτης, σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ διαφωνήσω ριζικῶς πρὸς τὴν τεινουσαν νὰ ἐπικρατήσῃ ἄποψιν, ὅτι μόνον καὶ μόνος ὑπεύθυνος διὰ τὰ δεινὰ τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως ὑπῆρξεν ὁ ἄλλοτε Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας, Γονῆς.

Τὴν κυρίαν καὶ βασικὴν εὐθύνην φέρει τὸ ἀντιεργατοϋπαλληλικὸν πνεῦμα καὶ ἡ ἀντιλαϊκὴ νοοτροπία τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ, τῆς ὁποίας ὁ Γονῆς ὑπῆρξε τὸ καταλληλότερον ἐπιλεγὲν ὄργανον διὰ τὴν ἐφαρμογήν της.

Ὑπὸ τὸ φοβερόν, λοιπόν, αὐτὸ πνεῦμα, κατὰ τὴν παρελθοῦσαν τριετίαν, ὁλόκληρος ἡ ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξις ὑπέστη στερήσεις, διώξεις. Ἔζησεν ὑπὸ τὴν διαρκῆ ἀπειλὴν τῆς πενίας καὶ τῆς ἀνεργίας. Ὑπέφερε, ἐπόνεσε καὶ ἐδυστύχησε.

Ἀλλ' ἐνῷ τὸ σύνολον τῶν ἐργατοϋπαλλήλων ἔζει ὑπὸ τὸ κράτος αὐτὸ τοῦ ζόφου, δύο κατηγορίες ἐπελέγησαν διὰ ν' ἀποτελέσουν τοὺς τραγικοὺς στόχους μιᾶς ἀπροκαλύπτου καὶ ἐξοντωτικῆς ἐπιθέσεως ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως: Οἱ καπνεργάται καὶ οἱ Τραπεζικοὶ ὑπάλληλοι (χειροκροτήματα).

Διὰ τοὺς συναδέλφους καπνεργάτας, ἐλπίζω ὅτι ἄλλοι ἁρμοδιώτεροι ἐμοῦ, θὰ σᾶς ὁμιλήσουν. Διὰ τοὺς Τραπεζικοὺς ὅμως συναδέλφους σας, τοὺς ὁποίους ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐκπροσωπῶ, θὰ εἴπω ὅτι ἐπὶ δύο καὶ πλέον χρόνια ἔζων ὑπὸ τὸ κράτος τῆς πλέον ψυχοφθόρου ἀγωνίας καὶ ὑπὸ τὸ ἄγχος τῆς ἀβεβαιότητος διὰ τὴν ἐπαύριον. Μετέβαινον εἰς τὴν ἐργασίαν των τὴν πρωΐαν χωρὶς νὰ γνωρίζουν ἐὰν τὸ μεσημέρι ποὺ θ' ἀπεχώρουν ἐξ αὐτῆς, θὰ διετήρουν τὴν θέσιν των. Ἔβλεπον ὅτι ἡ ἐξασφάλισις τοῦ μέλλοντος αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των, στηριχθεῖσα εἰς τὴν ἀνάλωσιν τῶν κόπων καὶ τῶν μόχθων μιᾶς ὁλοκλήρου ζωῆς, διελύετο ὑπὸ τὰ ἀλλεπάλληλα νομοθετικὰ πλήγματα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὑπὸ τὸ καθεστὼς αὐτὸ καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἑνὸς νεφελώδους σχεδίου τῆς δῆθεν ἐξυγιάνσεως τοῦ Τραπεζικοῦ μηχανισμοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐπέμενον μὲ ἀκάθεκτον ἐγωϊστικὴν αὐταρέσκειαν ὅτι θὰ ἐπετύγχανον τὴν μείωσιν τοῦ κόστους τοῦ τραπεζικοῦ χρήματος, γεγονὸς ὅπερ θὰ προεκάλει, ὡς ἰσχυρίζοντο, εὐρυτάτους εὐμενεῖς ἀντικτύπους ἐπὶ τοῦ γενικοῦ κόστους τῆς ζωῆς, κατήργησαν μὲ ἀσυγκράτητον μανίαν τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο, πάντα σχεδὸν τὰ κεκτημένα δικαιώματα τῶν τραπεζικῶν ὑπαλλήλων διὰ νὰ δημιουργήσουν ὑπερδισχίλια θύματα, ποὺ εὑρίσκονται σήμερα στὸν δρόμο.

Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπολυθέντων Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὄχι ὁ ἀριθμὸς τῶν χιλίων, ὅπως ἐκ προφανοῦς λάθους ἀνέφερεν ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. κ. Μακρῆς κατὰ τὴν χθεσινὴν ὁμιλίαν του ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ.

Δηλαδή, 1.127 τῆς τέως Ε.Τ.Ε., 420 τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, 370 τῆς τέως Ἀθηνῶν καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς ἐκ συναδέλφων τῶν ἄλλων Τραπεζῶν.

Τὰ συμπαθῆ αὐτὰ θύματα τῆς ἀντιεργατικῆς καταιγίδος, ἀπευθύνουν σήμερον πρὸς τὰ συνέδριόν σας, δι' ἐμοῦ, τὸ λυπημένο τους χαιρετισμὸ καὶ τὴν ἱκετευτικὴν των παράκλησιν, ὅπως διακηρύξετε ἐντόνως ὅτι τὰ ἱερὰ δικαιώματά τους δὲν ἐχάθησαν καὶ θὰ ξαναβροῦν τὶς θέσεις των (χειροχροτήματα).

Ἡ διακήρυξίς σας αὐτή, πέραν τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ὀφειλομένης ἀλληλεγγύης καὶ τῆς συναδελφότητος, θὰ περιέχῃ καὶ τὴν ὑψηλὴν καὶ θεμελιώδη ἔννοιαν νὰ προειδοποιήσετε καὶ τοὺς τυχὸν μέλλοντας ἢ σκεπτομένους νὰ ἐπιβουλευθοῦν τὰς κατακτήσεις τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως, μὲ τὴν φροντερὴν ἀπαγόρευσίν σας : «Κάτω τὰ χέρια ἀπὸ τὰ κεκτημένα δικαιώματα τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως». (Ζωηρὰ καὶ παρατεταμμένα χειροκροτήματα).

Ποῖον ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ θορυβώδους καὶ ἐντυπωσιακοῦ μέτρου τῆς ἐξυγιάνσεως τοῦ Τραπεζικοῦ Ὀργανισμοῦ, τὸ γνωρίζομεν τώρα ὅλοι. Ὄχι μόνον μείωσις τοῦ κόστους τοῦ χρήματος δὲν ἐπῆλθεν, ἀλλ' ἀντιθέτως ἀπεδείχθη ὅτι, εὐθὺς μετὰ τὸ μέτρον, τὸ χρῆμα στοιχίζει ἀκριβώτερα καὶ ἡ Ἑλληνικὴ οἰκονομία ἀσφυκτιᾷ ἤδη ἀπὸ μεγαλυτέραν ἔλλειψίν του.

Τὸ μέτρον περαιτέρω τῆς συγχωνεύσεως τῆς δῆθεν κινδυνευούσης Ἐθνικῆς Τραπέζης μὲ τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν, εἶχε τὰ ἴδια τραγικὰ ἀποτελέσματα. Καὶ αἱ δύο συγχωνευθεῖσαι Τράπεζαι νὰ ἀπειλοῦνται ἀπὸ πλήρη καὶ ὁριστικὸν μαρασμόν.

Ὁ ἰσολογισμὸς τῆς κοινῆς πλέον Τραπέζης Ε.Τ.Ε. καὶ Ἀθηνῶν εἶναι ὁ ἰσχνότερος παντὸς ἄλλου ἰσολογισμοῦ καὶ τῆς ἐποχῆς ἀκόμη ἐκείνης ποὺ ὑπεστηρίχθη ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔπασχεν.

Ἀλλ' ἂν ὅμως τοιαῦτα ὑπῆρξαν τὰ ὀδυνηρὰ ἀποτελέσματα καὶ διὰ τὴν τραπεζοϋπαλληλικὴν οἰκογένειαν καὶ διὰ τὸν τραπεζικὸν μηχανισμὸν καὶ διὰ τὴν Χώραν γενικώτερον, τὸ βαθύτερον πνεῦμα τῶν Κυβερνώντων τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εὗρε τὴν πλήρη ἱκανοποίησίν του. Ἐγκατέστησεν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Πιστωτικοῦ Ὀργανισμοῦ μίαν στυγνὴν ἀντιϋπαλληλικὴν Διοίκησιν, ἡ ὁποία εἰσήγαγεν ἀναχρονιστικὰ συστήματα καὶ καταπιεστικὰς μεθόδους ποὺ θυμίζουν μεσαίωνα!

Καὶ ὥπλισε τὴν Διοίκησιν αὐτὴν ἡ Κυβέρνησις μὲ τὰ φοβερὰ ἀντιϋπαλληλικὰ ὅπλα τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων 2510 καὶ 3072. Δύο Νομοθετήματα ἀπὸ τὰ πλέον κατάπτυστα τῆς ἀντιεργατικῆς περιόδου.

Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔλαβον τὴν διακριτικὴν εἰδοποίησιν τοῦ Προεδρείου ὅτι ὑπερέβην τὸ τέταρτον τῆς καθιερωθείσης ὁμιλίας καὶ ἕνεκα τούτου εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ συντομεύσω τὴν παραμονήν μου εἰς τὴν θέσιν αὐτήν. Πρὶν ὅμως τὴν ἐγκαταλείψω, θὰ ἤθελα νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω τὴν καθολικὴν εὐθύνην τῆς Κυβερνητικῆς παρατάξεως, ἐπὶ τοῦ μέτρου τῆς ὑπερυποτιμήσεως τῆς δραχμῆς. Ὅλο τὸ καταθλιπτικὸν βάρος τοῦ μέτρου τούτου ἔπεσεν ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν ἀσθενεστέρων τάξεων καὶ δὴ ἐπὶ τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς, ἀποδειχθείσης οὕτω πλέον ἀρρήκτου σχέσεως τῆς πλουτοκρατίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τῆς πλήρους ἀστοργίας καὶ τῆς ἐχθρότητος μᾶλλον τῆς τελευταίας πρὸς τὴν τάξιν μας.

Ἐνθυμεῖσθε τότε ὅτι, διὰ νὰ καλύψῃ τὴν ἀντιλαϊκὴν ταύτην ἐνέργειαν της ἡ Κυβέρνησις καὶ πρὸ τῆς ἀρξαμένης ἀγανακτήσεως, ὑπεσχέθη τὸ «ἔτος τοῦ ἐργάτου». Δὲν θὰ σᾶς τὸ θυμίσω. Σέβομαι τὴν ἡσυχίαν σας, σέβομαι τὴν γαλήνην σας καὶ εὐλαβοῦμαι τὴν ἱερότητα αὐτοῦ τοῦ χώρου, γιὰ νὰ μὴ τὸν πλημμυρίσω ἀπὸ τὶς ἀναμνήσεις αὐτές, μὲ τὸ κῦμα τῆς ἀγανακτήσεως καὶ τῆς ἀηδίας σας.

Σημειῶ μόνον ὅτι τοιοῦτος ἐμπαιγμὸς καὶ ἐξευτελιστικὸς προπηλακισμός, δὲν νομίζω νὰ ἔχῃ σημειωθῆ ποτὲ καὶ εἰς τὴν πλέον καθυστερημένην χώραν ἀπὸ Κυβέρνησιν ἔναντι τῶν πλέον ἀπολιτίστων ὑπηκόων της.

Ὑποχρεωμένος νὰ τερματίσω τὸν λόγον, νομίζω ὅτι ἐκ τῆς συντόμου ταύτης ἀνασκοπήσεως προέκυψαν τὰ τραγικὰ συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐγχαραχθοῦν βαθύτατα εἰς τὶς σκέψεις μας καὶ νὰ κατευθύνουν τὰς μελλούσας ἀποφάσεις μας.

Μὲ τὴν ὀδυνηράν, λοιπόν, αὐτὴν ἐμπειρίαν, σᾶς καλῶ νὰ ἐλέγξετε τὴν φωνὴν μιᾶς νέας σειρῆνος, ἡ ὁποία εἰς τὸν ἁπαλὸν τόνον λικνιστικῶν ὑποσχέσεων μᾶς ψιθυρίζει σήμερα στ' αὐτὶ αὐτὰ τὰ λόγια: «Ἐργαζόμενε, ζητᾶς τὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ σου ἐπιπέδου. Ἔχεις δίκιο! Ἀλλὰ ξέρω ὅτι εἶσαι λογικός! Κύτταξε λοιπόν. Εἴμαστε Κράτος φτωχό. Τὸ Ἐθνικόν μας εἰσόδημα εἶναι μικρό. Πρέπει νὰ κάμωμεν ἐπενδύσεις, νὰ κάμωμε παραγωγικὰ ἔργα, ν' αὐξηθῆ τὸ Ἐθνικόν μας εἰσόδημα, ὁπότε λογικῶς καὶ δικαίως θ' αὐξηθῆ καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας σου!».

Εἰς αὐτὴν τὴν σαγηνευτικὴν φωνὴν πρέπει νὰ ἀπαντήσωμεν: Συμφωνοῦμεν ἀπολύτως εἰς τὸ νὰ γίνουν ἐπενδύσεις, νὰ γίνουν παραγωγικὰ ἔργα, ν' αὐξηθῆ τὸ Ἐθνικόν μας εἰσόδημα καὶ προσθέτομεν τὴν ὑπόσχεσιν νὰ συμβάλωμεν διὰ τῆς ἐντατικῆς μας προσπαθείας καὶ τῆς ἀνενδότου πίστεως ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ὄντως μεγάλου αὐτοῦ κοινωνικοεθνικοῦ σκοποῦ, ἀλλὰ ὑπὸ μίαν βασικὴν καὶ ἀπαρέγκλιτον προϋπόθεσιν: Ὅτι θὰ γίνῃ ἡ δικαία καὶ τιμία ἀ - να - κα - τα - νο - μὴ τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος (χειροκροτήματα).

Διότι, ἂν ἡ κατανομὴ καὶ τῆς ἐπιδιωκομένης αὐξήσεως γίνῃ μὲ τὰ νῦν κριτήρια καὶ τὴν σήμερον κρατοῦσαν πολιτικὴν σκέψιν, τότε ἡ ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξις θὰ λάβῃ μίαν περιφρονητικὴν μερίδα ψυχίων ἢ τίποτε. Ἀκριβῶς ὅπως συμβαίνει καὶ σήμερον πού, ἐνῷ ἔχομεν ἀξιόλογον αὔξησιν τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τῆς ἐργαζομένης τάξεως εἶναι σημαντικῶς μειωμένον ἔναντι τοῦ προπολεμικοῦ.

Πιστεύω, λοιπόν, ὅτι τὸ κύριον καὶ ἔντονον σύνθημα τοῦ παρόντος συνεδρίου πρέπει νὰ εἶναι: «Αὔξησις τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ δικαία ἀνακατανομὴ αὐτοῦ». Ἄλλως, ὁ μέγας ἀπατημένος καὶ τῆς νέας αὐτῆς ἐμπαικτικῆς σκηνοθεσίας θὰ εἶναι καὶ πάλιν ὁ ἐργαζόμενος λαὸς καὶ ὁ μέγας κερδισμένος ἡ πλουτοκρατία καὶ ἐν τέλει, κατ' ἀναπόφευκτον μοῖραν, ὁ κομμουνισμός. (Παρατεταμμένα χειροκροτήματα).

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ 12ον Πανελλαδικὸν Πανεργατικὸν Συνέδριον τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. λαβὸν ὑπ' ὄψιν σχετικὴν ἔγγραφον ἀναφορὰν τῶν Συλλόγων Ὑπαλλήλων καὶ Εἰσπρακτόρων Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὡς καὶ εἰσήγησιν τῆς ἐπὶ τῶν προτάσεων Ἐπιτροπῆς,

Ψηφίζει :

1) Ἀποδοκιμάζει τὰς εἰς βάρος τοῦ προσωπικοῦ τῆς τέως Ἐθνικῆς Τραπέζης ληφθέντα ὑπὸ τῆς Διοικήσεως αὐτῆς τῇ ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως ἀντεργατικὰ μέτρα.

2) Ἀξιοῖ τὴν ἄμεσον ἐπαναπρόσληψιν τῶν ἀπολυθέντων συναδέλφων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ μὴ δικαιωθέντων συντάξεως.

3) Ζητεῖ : α) Τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἀπολύσεων ὑπὲρ 1.000 ὑπαλλήλων, βάσει ἀντικειμενικῶν κριτηρίων, ὑπὸ εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς προεδρευομένης ὑπὸ Δικαστοῦ καὶ εἰς ἣν νὰ μετέχουν ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καὶ ἐκπρόσωποι τῶν ἐργαζομένων, ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. β) Νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἐργοδότης νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς πρὸς τοὺς Ἀσφαλιστικοὺς Ὀργανισμοὺς τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ε.Τ.Ε. ἀναληφθείσας ἐγγράφως ὑποχρεώσεις του καὶ τὰς ὁποίας ἠθέτησε διὰ Νόμου.

4) Νὰ καταργηθοῦν οἱ Νόμοι 2510 καὶ 3072 καὶ νὰ ἐπαναφερθοῦν ἐν ἰσχύϊ οἱ προστατευτικοὶ τῶν ἐργαζομένων νόμοι καὶ διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Ε.Τ.Ε, ὡς καὶ οἱ νόμοι 1803)51 καὶ 694)37.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Ὀκτωβρίου 1955.

ΑΙ ΕΠΑΦΑΙ ΤΗΣ Δ. Ε. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

Ἡ Δ. Ε. εὐθὺς μετὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς νέας ὑπὸ τὸν κ. Καραμανλῆν Κυβερνήσεως ἐπεδίωξεν ὅπως ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν τόσον μὲ τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Καραμανλῆν, ὅσον καὶ μὲ τοὺς πλέον ἁρμοδίους Ὑπουργούς, ἤτοι Ἐργασίας, Ἐμπορίου καὶ Οἰκονομικῶν, ἵνα ἐκθέσῃ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν ἐν τῇ Τραπέζῃ ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως καὶ ἐντεῦθεν καὶ τὰς γενομένας καταφώρους ἀδικίας εἰς βάρος τοῦ Προσωπικοῦ τῆς τέως Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Περὶ ὅλων τῶν ἀπασχολούντων τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ζητημάτων συνετάγη λεπτομερὲς ὑπόμνημα, τὸ ὁποῖον καὶ θὰ ἀναπτυχθῇ εἰς τοὺς ἁρμοδίους Κυβερνητικοὺς παράγοντας καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος καὶ θὰ παρακληθῇ ὅπως ἐπιμεληθῇ προσωπικῶς τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ δικαίου.

Ἅμα τῷ πέρατι τῶν ἐπαφῶν μας μεθ' ἁπάντων τῶν ἁρμοδίων Κυβερνητικῶν παραγόντων θέλομεν ἐκθέσει ὑμῖν ἐν λεπτομερείᾳ δι' ἐκτάκτου φύλλου τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἢ ἀνακοινώσεως, ἅπαντα τὰ διαμειφθησόμενα, ἵνα ἕκαστος ἐξ ὑμῶν καταστῇ ἐνήμερος τῆς ὅλης καταστάσεως.